

KVĚTEN 2023

V květnu se obvykle očekávají teploty již jarní. Musíme však konstatovat, že letošní květnové počasí bylo docela dost chladné. Hodně pršelo, což není na škodu, protože se pak trávníky, nové listy či nové jehličí na stromech nádherně svěže zelenaly, ale byly i dny, kdy jsme měli dojem, že jsme vstoupili rovnou do listopadu. Inu, královna zima se svého žezla sveřepě držela, a ne a ne ho pustit. A pak ho asi pustila moc rychle, protože najednou teploty vystoupaly tak vysoko, až měl člověk dojem, že se ze zimy přemístil ne do jara, ale spíše rovnou do léta. Prostě počasí bylo i v květnu ryze aprílové a dělalo si z nás šprýmy.

Naše první letošní škola v přírodě se odehrála v první polovině května. Do Češkovic u Blanska (Rekreační zařízení Vyhlídka) vyrazili druháci z třídy A a D se svými třídními učitelkami Mgr. Janou Veselou a Mgr. Petrou Kezniklovou. Zdravotníci jim dělala naše asistentka pedagoga Petra Prachařová. Naštěstí se všichni vrátili v pořádku a věříme, že se dětem i jejich doprovodu pobyt líbil.

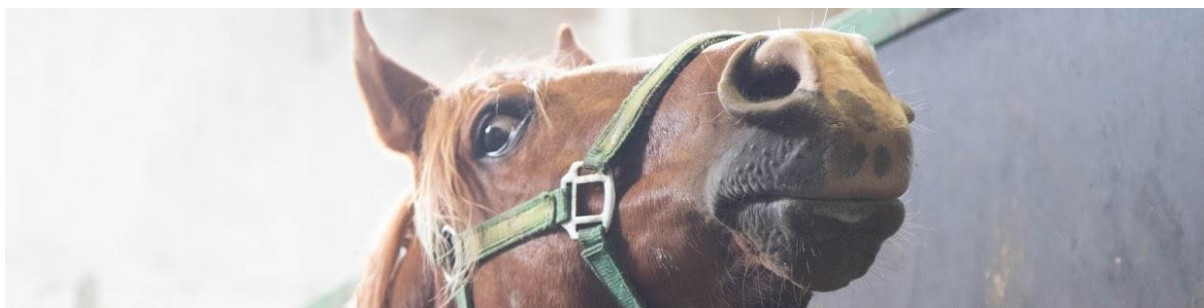

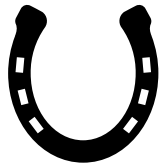
Další škola v přírodě se odehrála na oblíbeném místě v Koryčanech. Paní učitelka Mgr. Lenka Zbahnová, třídní III. B, a Mgr. Romana Rovná, třídní III. C, se spolu s Adélkou Štanclovou a Bc. Alešem Ondráčkem ze školní družiny po pět dní věnovali „svým“ dětem. Vypomohla také Bc. Michaela Humpolíková v roli třetí vychovatelky.

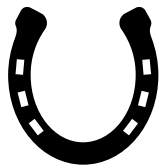
Žáci prožili spoustu věcí, které normálně nezažijí. Dozvěděli se toho hodně ze života koní, mohli si zkusit jim čistit kopyta, pohladit si je, dokonce se na ně i posadit. Lasovali, házeli sekerou a nožem na terč, vyráběli si indiánskou čelenku a tričko, vydávali se do okolí a opékali špekáčky u táborového ohně... užívali si pobyt naplno.

A protože vzal s sebou družinář Aleš svůj fotoaparát, mohli se zpětně rodiče potěšit spoustou fotografií na památku. My vám ukážeme alespoň některé.

Některé paní učitelky to střídají, jeden rok jedou na školu v přírodě a další rok se s dětmi vydávají na půldenní či jednodenní výlety.

Prvňáčci z tříd A a C se těšili na pirátskou plavbu po Baťově kanálu u Hodonína. Sice z důvodu počasí se plavba neuskutečnila, ale dětem se i tak na palubě lodi a v jeho okolí líbilo a výlet si pěkně vychutnaly. (A paním učitelkám spadl ze srdce kámen, že jim žádné dítě do vody nespadlo. 😊)

Žáčci z tříd II. B a II. C se potěšili návštěvou Ekocentra Eden v Bystřici nad Pernštejnem. Přitažlivou formou se děti seznámily se životem předků, ale dozvěděly se i něco o ekologii a ochraně přírody.

Třídy IV. D a V. C vyjely na začátku května „dobýt“ hrad Bouzov a druhý den na ně čekal výlet do krásných moravských lázní Luhačovice a do zlínské ZOO Lešná.

A nejsou to jen pobyty na školách v přírodě či školní výlety, co zpestřují nebo doplňují dětem výuku.

Pro první a druhé ročníky bylo objednáno muzikálové představení pohádky Kocour v botách. V Divadle Bolka Polívky hostovalo Docela velké divadlo z Litvínova.

Příběh na motivy pohádky bratří Grimmů vyprávěl o rozmazleném kocourovi Mikym, který si bez dovolení půjčí opravdové zlaté mušketýrské boty, které mu díky kouzlu nejdou sundat... Pokud máte doma prvňáčka nebo druháčka, zkuste se ho zeptat, jak to dopadlo.

~

Pro nejmenší byl také přichystaný program „Hravé krvinky“ o jednoduchém poskytování první pomoci. Děti se dozvěděly, co jsou to bílé a červené krvinky a krevní destičky, zahrály si hry a učily se ošetřit malé krváčení. Celou dobu je provázela Mgr. Petra Macháčková, paní učitelka na mateřské dovolené, která se dlouhodobě ve volném čase zabývá výukou první pomoci, jak pro dospělé skauty, tak nyní i pro děti ze školek a škol.

Její výukové programy pro nejmenší nesou název „Andulka zachraňuje“ dle panenky, která děti při výuce doprovází. Petra sama sebe nazývá „nadšencem do první pomoci a vzdělávání“.

~

Některé čtvrté ročníky stihly v květnu vlastivědnou procházku pod hlavičkou Centra volného času Lužánky. Jednalo se o tzv. první okruh - čili oblast okolo kostela sv. Tomáše, sv. Jakuba, Měnínská brána s nedalekou kamennou pannou na Orlí, Moravské náměstí, náměstí Svobody, Zelný trh a Stará radnice. Žáci se dozvěděli zajímavosti o vzniku města Brna, o získání městských práv a také o jednotlivých obyvatelích a národnostech.

Oblíbený je i program Empík hledá Foxíka, kterého se rovněž někteří naši prvostupňoví žáci zúčastnili. Pořadatelem je Městská policie Brno a jedná se o soutěžní dopoledne. Děti si vyzkoušely jednotlivá stanoviště s disciplínami. Součástí byla i ukázka práce psovodů a tombola.

Pro pátáky z děčka byl připraven preventivní program týkající se emocí a jejich zvládnání.

Koncem měsíce května se konal 11. ročník festivalu v zahradách hodnot „Dobry den, Kociánko“, kam s oblibou chodí zejména naši žáci pátých ročníků.

Děti se dostaly opět i do Knihovny Jiřího Mahena, ať už se svou paní učitelkou třídní anebo s paní vychovatelkou ze školní družiny. Družinka navíc vzala děti do Papilonia, motýlího domu.

Jako i jiné školy, i my jsme zapojeni do projektu „Ovoce a mléko do škol“. Jednou dorazily bedýnky se směsí ovoce a zeleniny, jako vidíte na obrázku. Následovala sháňka po nožích, prkýnkách, samozřejmě to zabralo čas.

Ale paní učitelky si naštěstí dokázaly poradit. Následující ukázka je od paní učitelky Mgr. Ivety Koblihové, která dětem připravila svačinku s povídáním.

Na druhém stupni řešili někteří žáci 9. ročníků druhé kolo přijímacích zkoušek na střední školy a my jsme s nimi sdíleli starost a poté i radost, když dopadlo dobře odvolání anebo přijetí na jinou školu.

Když už jsme u devátáků, tak ti absolvovali bezplatně poučnou přednášku o nemoci AIDS a prošli si také mediální výchovou v Legatu v Kohoutovicích, pobočce Střediska volného času Lužánky.

Na některé osmáky a sedmáky čekala naše tradiční návštěva laboratoří na Střední průmyslové škole chemické.

Sedmé ročníky se zúčastnily rovněž preventivního programu, tentokrát týkající se alkoholu. No, snad si z toho nějaké ponaučení vezmou.

Paní učitelka Mgr. Drahoslava Vidoňová učí u nás fyziku a pro žáky 2. stupně domluvila exkurzi do jaderné elektrárny Dukovany a vodní elektrárny Dalešice, kam se s nimi a Mgr. Evou Čechovou vydala.

~

Většina druhostupňových tříd má svůj školní výlet naplánovaný na červen, ale Mgr. Luboš Dvořáček zvolil konec května a vyšlo jim dobré počasí, ačkoliv zažili i několik bouřek. Tři dny a dvě noci strávili převážně v okolí Šafránkova mlýna na Vysočině.

S pedagogickým doprovodem pomohl panu učiteli Lubošovi i Mgr. Lukáš Šnajdr, a tak měl výlet trochu jiný, „chlapský“ ráz, což žákům neublíží. Tzn. nahodit batohy na záda a šlapat hezky po svých. Žádné vedení se až na místo. Na školní výlety v přírodě se pak po letech rádo vzpomíná.

V místě ubytování byl k dispozici i venkovní bazén, čehož mnozí rádi využili, počasí nepočasí.

Mgr. Sylva Tůnová zvolila pro školní výlet také květen, úplný jeho závěr, žáci třídy VII. C se vraceli na Mezinárodní den dětí 1. června zpět. Jelo se vlakem až do krásných Beskyd, a aby na to paní učitelka třídní nebyla sama, jela i Mgr. Lenka Veselá. Užili si kopců, turistických výšlapů, lanovky na Radhošť, návštěvy Maměnky, Libušína a sochy Radegasta, Jurkovičovy rozhledny... ale také bazénu v ubytovacím zařízení či lanového centra.

~

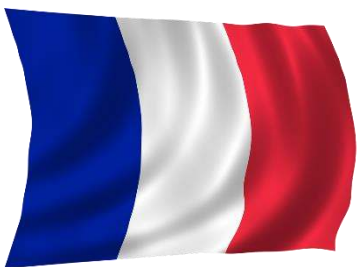
Na šesté ročníky čekal výukový program na téma Život v oboře. Jednalo se o terénní cvičení na Holedné s pracovníkem Domu a mládeže Helceletka - pobočky Bystrouška (Brno-Bystrc). Žáci pozorovali zvěř v oboře, v místních rybníčcích se pokoušeli odchytávat a určovat bezobratlé živočichy a poznávali lesní rostliny. Svůj kohoutovický pobyt ukončili u ohrady s divočáky.

Stejně jako minule i v květnové kronice předáme slovo paní učitelce Mgr. Veronice Tinkové, která spolu s Mgr. Lenkou Veselou učí mimo jiné francouzský jazyk. Jejich žákovské skupinky se zúčastnily netradičního setkání, které lze nazvat „s Francouzem ve venkovní kuchyni“:

Každoročně se na přelomu dubna a května v Brně koná festival francouzské kultury Bonjour Brno, v rámci kterého jsou organizovány i akce pro školy. Ve čtvrtek 4. května jsme se vypravili se žáky do Otevřené zahrady v Brně, kde proběhl kulinářský program pro žáky francouzského jazyka. Žáci se setkali s francouzským kuchařem, pod jehož taktovkou si připravili oběd. Vyzkoušeli si přípravu palačinek, placek a různých salátů. V tomto prostředí pak zasedli ke společné tabuli a vychutnali si vlastnoručně vyrobené pokrmy. Mohli si tak procvičit slovní zásobu týkající se jídla a kuchyně. Počasí nám přálo, tudíž vše mohlo proběhnout pod širým nebem.

Devátáci si vyprosili na vedení školy, aby jim umožnilo „diskotékovou rozlučku“ se školou. Samozřejmě pod dozorem vyučujících, to ani jinak nejde.

A teď trochu zabrousíme do sportu.

Dne 10. května se odehrál volejbalový přátelský zápas našich starších žáků se studenty Gymnázia Slovanské náměstí s výsledkem výhry v náš prospěch. Sláva vítězům, čest poraženým.

Dále proběhlo okresní kolo ve fotbale (6. a 7. ročníky) a volejbalový turnaj 8. a 9. ročníků.

Školní zahrádka hýří barvami. Je radost pozorovat růst a rozkvétání rostlin. Podívejte se s námi.

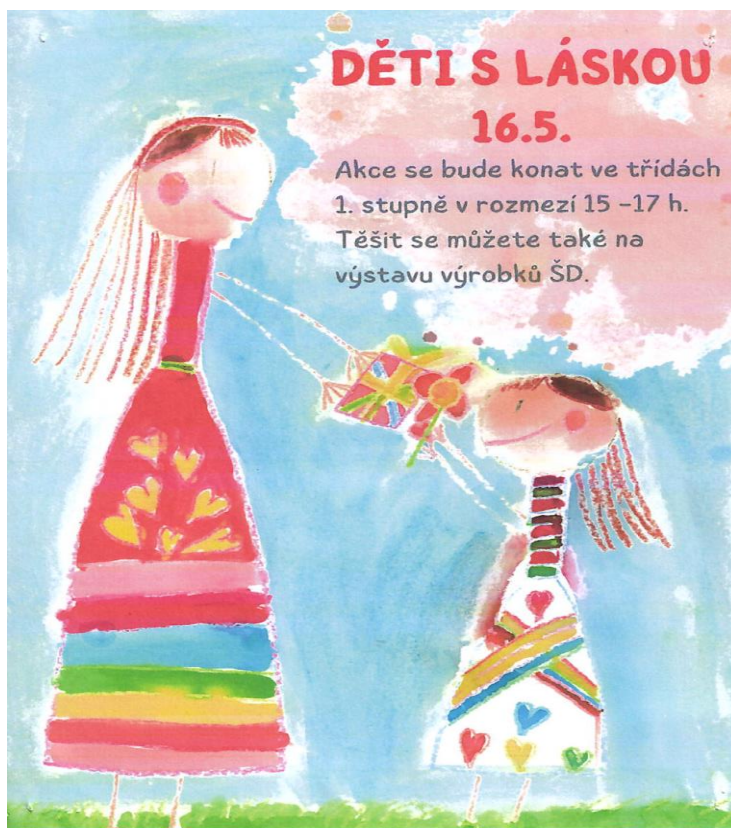
Před kovidem byl na naší škole krásný zvyk. Jednou za dva roky (organizačně velmi náročné) se konávala „Školní akademie“ při příležitosti svátku matek, což byla série pěveckých, recitačních, divadelních, tanečních či sportovně pohybových vystoupení dětí převážně 1. stupně. Odehrávala se v horní tělocvičně, která kdysi dávno, pradávno sloužila také jako kinosál. Však byste tam našli pozůstatky v podobě promítací kabiny. Akademie se odehrávala pro ostatní žáky a pro rodiče a bylo s tím hodně práce, ale i hodně radosti.

Pak přišel kovid a člověk řešil jiné starosti. Letos se to vymyslelo jinak. Každá třída si pro maminky (ale samozřejmě i tatínky, babičky, dědečky, mladší sourozence atd.) připravila svůj vlastní program. Paní učitelky se mohly rozhodnout samy, jaké to chtějí mít. Někdo to pojal více jako hudební či pěvecké vystoupení, v některých třídách se rukodělně tvořilo (včetně rodičů či prarodičů), jinde se zapojili žáci individuálně a vytvořili ve své třídě jakési „ostrůvky“ koníčků - např. v V. D se jeden žák pochlubil svou numismatickou sbírkou mincí a papírových peněz (i hodně historických), jiný žák věnoval zájemcům svůj výklad o nerostech a horninách a rovněž jste si mohli prohlédnout jeho vzácné sběratelské kousky (včetně pravého zlata) a další žáci předvedli zase něco jiného, třeba stepařské číslo.

Téměř v každé třídě nebo případně i před třídou stály lavice, na kterých bylo k vidění mnoho dobrot. A nejenom k vidění, ale i k ochutnávání. Napekly obětavé maminky, paní učitelky i samotné děti (ale určitě i tatínkové). Mnohé dobroty nebo rukodělné výrobky se dokonce prodávaly za symbolickou cenu. Za utržené peníze plánují paní učitelky vzít děti třeba na zmrzlinu. Den dětí se blíží...

Máme z celé akce velkou radost. Víte, když člověk pozoroval to hemžení malých a velkých, uvědomil si, jak velký rozdíl je mezi slavením svátku maminek a třídními schůzkami. Mnohé tváře se usmívaly či smály. Panovala uvolněná, veselá atmosféra.

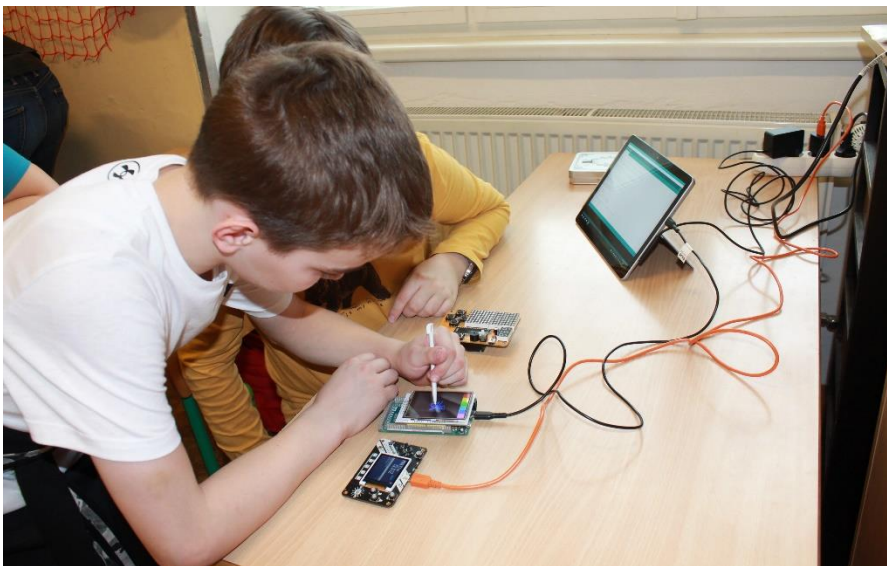
Myslíme si, že se to odpoledne velice pěkně vydařilo. Děti se mohly předvést, tvořit s rodiči, pochlubit se... to vše činí vztahy něžnějšími a hlubšími. A o to vlastně jde. V životě jsou právě dobré mezilidské vztahy nejdůležitější a nejvzácnější, proto nešetřeme úsměvy, upřímně míněnými chválami, povzbuzeními. A pokud je třeba něco vytknout, dělejme to s láskou.

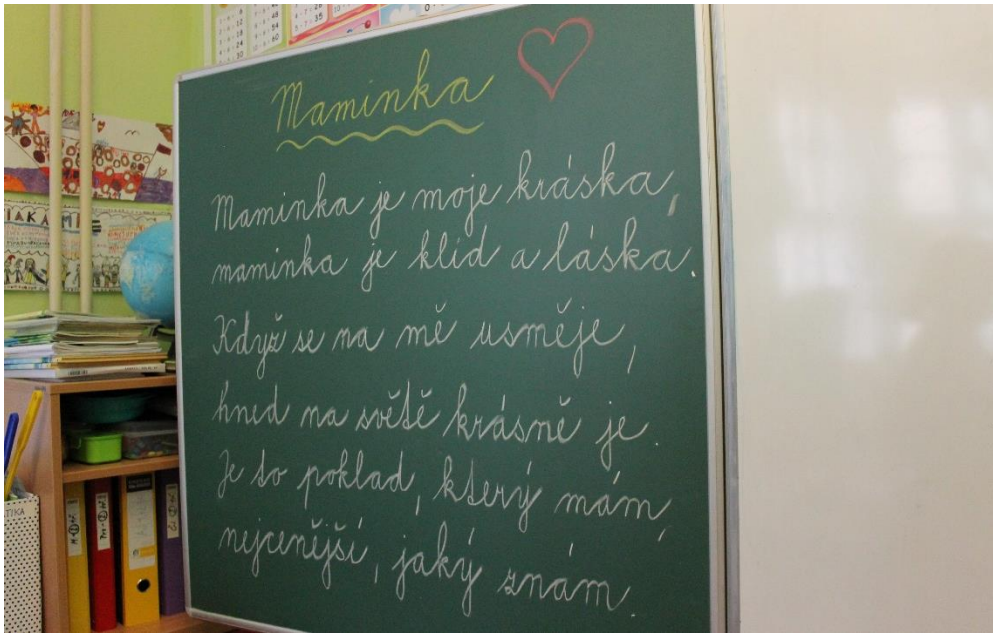

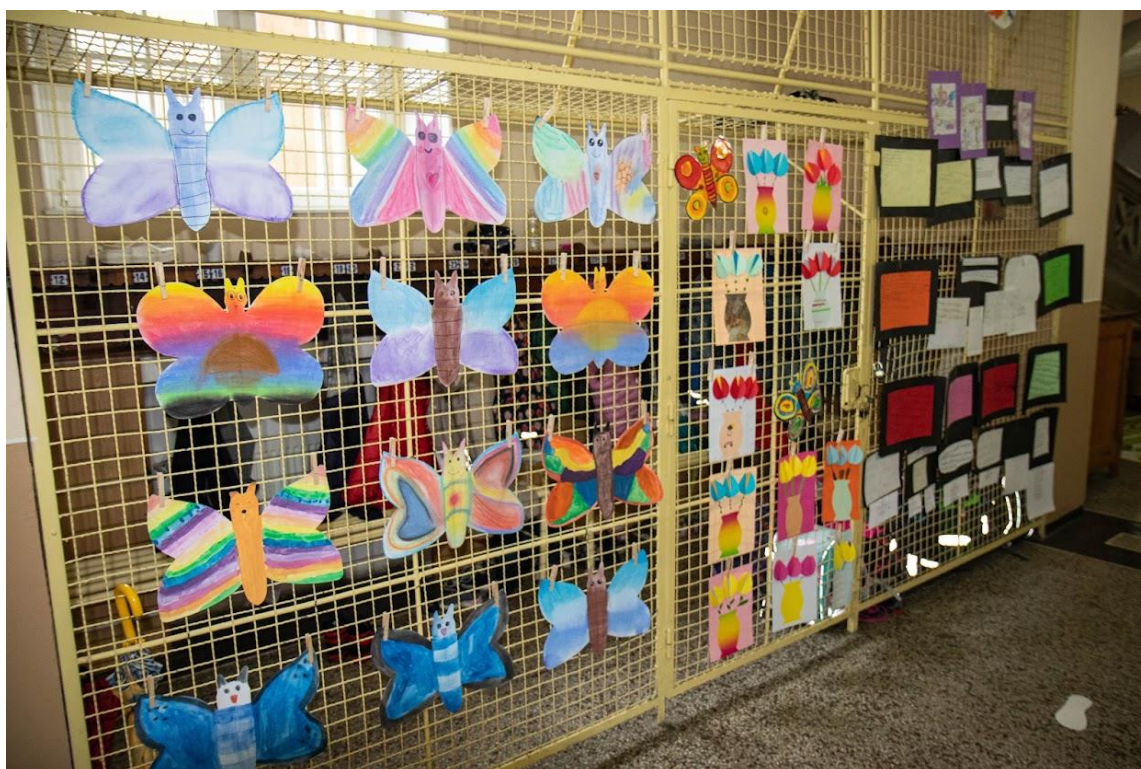

Nesmíme však zapomenout naší skvělou školní družinu. Všechny paní družinářky a páni družináři se činili s výstavou výtvarných děl a dílek svých svěřenců.

Děkujeme, naše milá družinko, za krásně nazdobené chodby, které se nám tuze líbily, za všechny ty bezva nápady k tvoření, hodiny a hodiny práce, které si málokdo uvědomí. Máme vás rádi. Co bychom bez vás dělali.

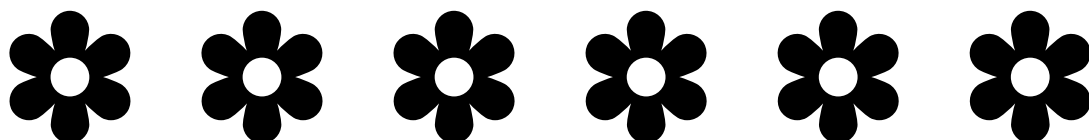

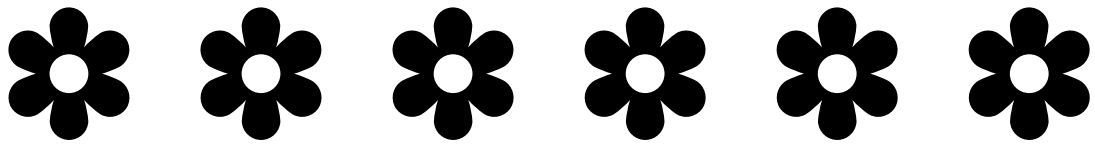

A jako poslední tečku za svátkem maminek se zmíníme o netradiční výtvarné dílně. Snad všechny přítomné prvostupňové děti si zkusily vyrobit pro svou maminku či babičku skleněnou kytičku. Paní lektorka jim také prakticky ukázala, jak se jednotlivé skleněné dílečky okvětních plátků či listů vytvářejí. Doufáme, že doma kytičky potěšily...

Pozor, pozor!!! Následující upozornění patří zejména těm jedincům, kteří mají fóbii neboli panický strach, a to v tomto případě z hadů. Takže pokud mezi ně patříte (čemuž rozumíme, poněvadž každý máme z něčeho strach), otočte rovnou o sedm stránek dále!

Manželé Matej a Zuzana Dolinay mají společnou vášeň, a tou je herpetologie čili věda zkoumající hady a obojživelníky. Matej Dolinay je doktor zoologie a popularizátor vědy, kameraman a fotograf divoké přírody, průvodce. Pracuje pod hlavičkou Akademie věd České republiky, v Ústavu biologie obratlovců, kde se zabývá obojživelníky a plazy Afriky. Na svých cestách se setkal s lecčím. Třeba s jedním z nejmenších krokodýlů, krokodýlem konžským, nebo s největší žábou světa, veleskokanem goliáším, s váhou až 3 kg.

Matej se Zuzanou založili filmové studio Living Zoology a jejich dokumentární filmy a fotografie jsou k vidění na cestovatelských festivalech a výstavách. Na jejich stránkách se nadále můžete přečíst, že: *Matej si už od útlého věku zamiloval tropy a jejich diverzitu. Nejvíce se zajímá o Afriku, kam pravidelně jezdí jako výzkumník, filmař a průvodce. Jeho první zkušeností s tropy byl Madagaskar, kam mimo jiné země i pravidelně jezdí jako exkluzivní průvodce netradiční cestovní kanceláře.*

Ted' ještě něco málo o Zuzaně, která je mimochodem naší bývalou žákyní a paní učitelky si dodnes vzpomenou, že láska k přírodě a ke zvířatům ji držela už na základní škole. Zuzana vystudovala na Masarykově univerzitě ekologickou a evoluční biologii, konkrétně zoologii, a protože ji baví pracovat i s dětmi, dotáhla úspěšně dokonce i studium učitelství biologie pro střední školy.

Tito dva sympatáci přišli do naší školy, aby ve třídě VII. C provedli osvětovou přednášku o životě hadů a ukázali jim naživo čtyři, které doma chovají. Tady se ukázalo, jak to má kdo s fobií. Někdo se nechtěl k hadům ani přiblížit (i kluci) a vše pozorovali zpozzdálí, někdo nakonec svůj strach zvládl překonat a pohladil aspoň hadí ocásek. Většina žáků neměla problém, a ač byl jejich ostych či spíše přirozená obava znát, nakonec zjistili, že had vůbec není slizký, že jeho kůže připomíná dotekem naše nehty, že je chladný a jeho přirozeností je otáčet se kolem něčeho či někoho. I když se jednalo i o škrtiče, byli hadi malí a moc dobře věděli, že žáci jsou pro ně příliš velké sousto ke svačině. 😊

Žáci si mohli prohlédnout svlečené hadí kůže (tzv. svlečky), nástroje, které se používají při bezpečném chytání hadů, zejména jedovatých. Tyto držáky hadům neublíží, ale ochrání vědce při zkoumání. Prozradíme vám zoologické názvy hadů i jména, které jim dali jejich příjemní chovatelé: dvě krajty královské (*Python regius*) - Krajták ajt'ák a Wifina, dále korálovka sedlatá (*Lampropeltis triangulum*) zvaná Scarlett a jako poslední se předvedla užovka tenkoocasá (*Orthriophis taeniurus*), vlastním jménem Senshi.

Tak a teď, kdo to zvládá, může si prohlédnout pár obrázků z výuku naživo. Inu, škola hrou. Komenský by zíral.

Musíme se znovu zmínit o naší školní kuchyni. Ti, kdo mají srovnání, potvrzují, že se u nás opravdu velice dobře vaří. Někdy člověk neví, co za oběd si má objednat a ochutnal by nejraději obojí. Klasiku, kterou jedli ve školních jídelnách i rodiče našich žáků, i méně tradiční pokrm zahrnující kuskus, bulgur, různé druhy ryb a méně známé luštěniny atd.

Nedávno u nás proběhl výzkum v rámci bakalářské práce na téma plýtvání jídlem ve školních jídelnách. To byste se divili, vážení rodiče, jak některé děti nejen nedojídají své obědy, které jim platíte, ale najdou se i tací, kteří převezmou jídlo na táč a hned ho odnáší k okénku na vyhození. Nechají například kuřecí řízek s bramborovou kaší naprosto netknutý. Při představě, že na světě žijí děti, které kvůli hladu nemohou docházet do školy, protože nemají dost fyzických sil, je to vlastně velmi smutné. Je dobré se nad tím aspoň zamyslet.

A co se týče bramborové kaše, naše paní kuchařky ji umí tak výborně z opravdových BRAMBOR, másla a mléka jemně vyšlehat, že si pak někteří žáci automaticky myslí, že je kaše z prášku. Vedoucí školní kuchyně by jim mohla ukázat dodací list, kdyby i nadále nevěřili.

Jídlo není samozřejmost. Učte své ratolesti si jídla vážit. Současné děti nevědí, co je opravdový hlad. A ten, jak známo, je nejlepší kuchař. Zkuste si o prázdninách ulovit bobříka hladu podle návodu Jaroslava Foglara. Dětem, které jsou zdravé, to neublíží, ale třeba jim to otevře oči a rodičům ušetří peněženku.

Tak a teď se můžete ukázkově pokochat výtečnými plněnými bramborovými knedlíky (není jednoduché vyrobit cca 2200 kusů knedlíků) s červeným zelím, skvělými brynzovými haluškami (další velice pracné jídlo, poněvadž halušky se u nás vyrábí ručně), lahodnými pečenými bramborami s dýní hokaido, chutným kuřecím ražničím s PRAVOU bramborovou kaší anebo jemným závitkem plněným mrkví s jasmínovou rýží.

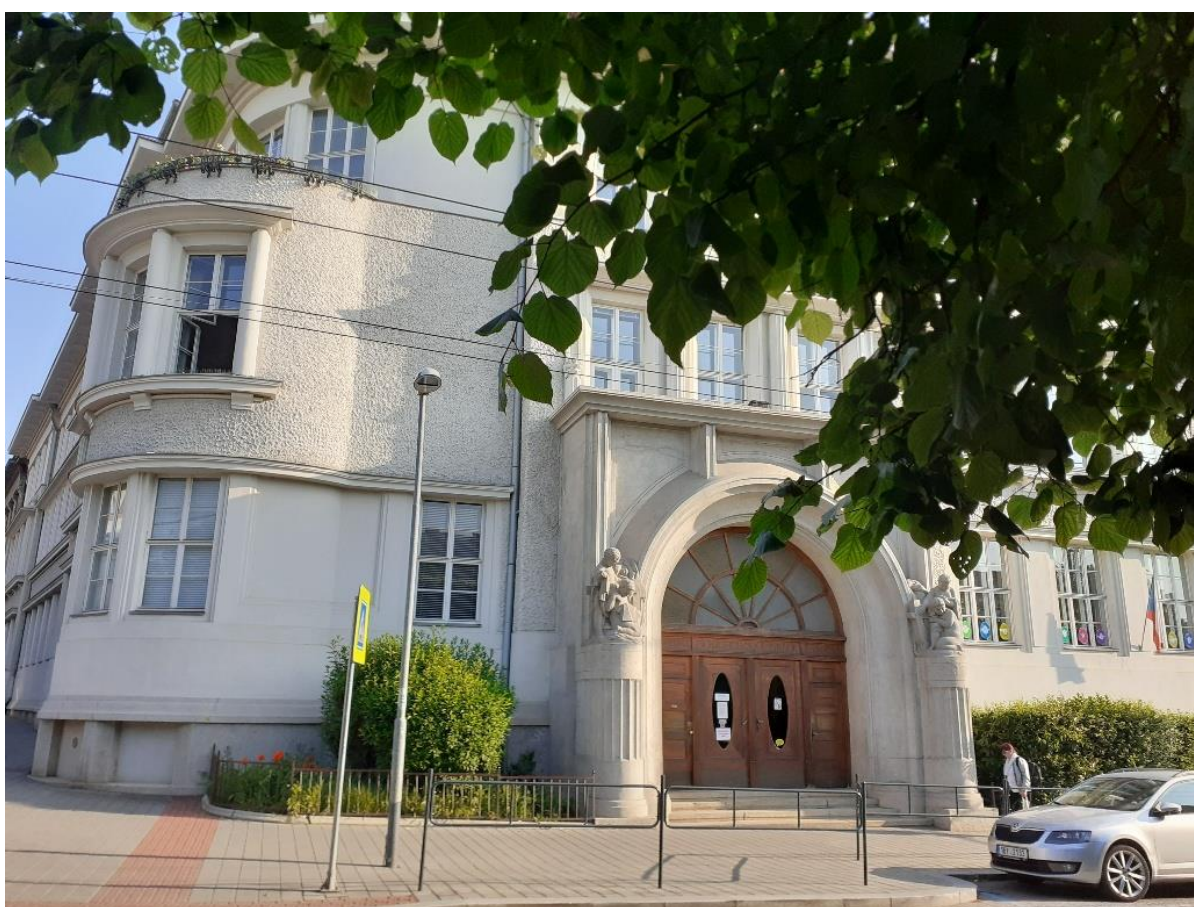

V kancelářích zástupkyní i hospodářek se v průběhu května řešily a dolad'ovaly zápisy do 1. tříd. Mnozí rodiče či zákonní zástupci nových žáčků přihlašovali své děti na více škol, proto vzniká problém, že někdo by chtěl nastoupit na naši školu, ale musí čekat, jak se rozhodnou rodiče přijatých žáčků. Škoda, že v základním školství nefunguje stejný systém zápisových lístků jako u budoucích středoškoláků. Tím by se některé potíže vyřešily.

Poslední květnový den se konaly rozdílové zkoušky do tříd s rozšířenou výukou jazyků. Volných míst je vždy omezený počet a zájemců více než míst, a proto se zkoušky pořádají.

No, a to je pro květen vše. Myslíme, že toho není málo. Děkujeme vám, že nám zachovááte věrnost a prožíváte každý okamžik naplno, abyste si mohli každý den říci *„Včerejšek jsem nepropásl, proto se netoužím vrátit a znovu ho prožít. Pro mne existuje jenom velký dnešek a příslib zítřka.“*

Před námi je už jen poslední měsíc školního roku 2022/2023. Přejeme všem, malým a velkým, mnoho sil a výdrže. Žijeme ve svobodné zemi, máme se dobře, tak si toho važeme a pomáháme těm, kdo jsou na tom hůře.

Jako doušku na závěr přepisujeme dopisy škole a panu řediteli, které byly vystaveny na Den matek. Kromě jediného, který byl zapečetěn, si mohli návštěvníci všechny přečíst. Dopisy jsou od nejmenších dětí, a tudíž omluvte pravopisné chybičky.

Pan ředitel vše pečlivě četl a slíbil, že mu budou dopisy a podněty ležet na srdci. A velice za ně děkuje.

Dobrý den Pane řediteli já jsem moc šťastný za tuto školu. Jste moc hodný jsem rád za tuto školu.

~

Pane řediteli, moc vám děkuju za všechny paní učitelky a učitele.

~

Dobrý den pane řediteli děkuju vám za to, že máme takovou hrozně pryma paní učitelku. Děkuju vám, že jste zařídil tuto báječnou školu a, že si víte v každé situaci.

~

Dobrý den pane řediteli moc se mi líbí jak to tady ve škole funguje Mám ráda svojí učitelku. A už se učíme v matematice krát Mám tuto školu ráda

~

Dobrý den. Pane řediteli moc se mi líbí vaše škola. A vše se mi v ní líbí. Nashledanou.

~

Ve škole se mi líbí: Že máme pana vychovatele, že máme dobré předměty, že máme hodnou paní učitelku. Špatné věci: Pořát se věnujeme stejným věcem, při prvouce se často paní učitelka zlobí. Napravit: Víc se snažit.

~

Ve škole se mi líbí: matyka, prvouka, čeština, hudebka a vítvarka a hodná paní učitelka, automat, družinová hra, družina, toto. Ve škole se mi nelíbí: Naštvaná paní učitelka. lepší bi bilo Víc se snažit.

~

Povídání o škole

Mě se líbí všechny přeměty. Jsem rád že se tady něco naučíme. Já se těším na předmnět chémie. Mě se tu všechno líbí. Jsem i rád, že máme družinu. Mám i hodně rád školu v přírodě. Mě se líbí asi nejvíce tělocvik.

~

Nevýhody

Špinavé záchody, Pak automat mi dá něco jiného než jsem si dala.

Výhody

Máme hodně her v družině. A máme hezké třídy.

~

Nebaví mě matematyka protože jsou tam děsně lehké příklady. Těm co to de tak dá paní učitelka těší příklady. A baví mě vítvarka. A vadí my že škola začíná v 8:00. Chci abi začínala v 9:00.

